

[Grünbaum.]

at fremsætte forslag herom, og ingen tager mig det vel ilde op, når jeg benytter denne lejlighed til at takke udvalget og embedsmændene for et både hurtigt, grundigt og meget dygtigt arbejde.

Det lykkedes altså at samle praktisk taget hele udvalget om en fælles indstilling om denne lovgivning vedrørende bygningsafskrivningerne. Det kunne lade sig gøre, fordi der var vilje hos næsten alle de repræsenterede erhvervsorganisationer til at finde frem til en fælles løsning. Jeg ved, at der hos erhvervsorganisationerne var en sådan indstilling, og det har vel også spillet en rolle, at vi har haft den strid, vi har haft om afskrivningsreglerne, og at der måske er brugt lidt for stærke udtryk også fra erhvervslivets side i den debat. Også derfor noterer vi, at det lykkedes i udvalget at samle næsten hele erhvervslivet om forslagene til ændring af bygningsafskrivningsreglerne, og at der, selv om der ikke opnåedes fuld enighed om alle enkeltheder, dog blev enighed om de grundlæggende principper.

Når denne lovgivning er gennemført, er der efter vor opfattelse opnået en væsentlig forenkling af bygningsafskrivningsreglerne, en udvidelse af området for disse afskrivninger, og samtidig får vi en længe tiltrængt ændring i avancebeskatningen ved salg af de pågældende aktiver, som bringer denne beskatning så nogenlunde på linje med den beskatning, man i forvejen har inden for det øvrige afskrivningsområde.

Jeg vil derfor betegne forslaget om bygningsafskrivningerne som et betydeligt fremskridt, selv om det vel nok, set fra et mere finansielt synspunkt, kan give anledning til tvivl med hensyn til, om man ikke på nogle områder måske er gået for vidt — det skal jeg vende tilbage til.

Det forslag til ændring af bygningsafskrivningsreglerne, vi i sin tid fremsatte, gik jo ud på at begrænse mulighederne for ekstraordinære afskrivninger, såvel de såkaldte ekstraafskrivninger, hvor der kan afskrives og kunne afskrives 40 pct. på kun 4 år ud over de ordinære almindelige afskrivninger, som de store afskrivninger, der kunne og også kan ske i dette øjeblik ved overtagelse af ældre bygninger, hvor man jo kan afskrive hele købssummen på den såkaldte restlevetid, dog mindst 15 år, også selv om

man foretager meget store forbedringer og ombygninger af disse ældre bygninger. Vi foreslog derfor, at de 40 pct., der var mulighed for at afskrive ekstraordinært, blev nedsat til 20 pct., og at de 15 år blev udvidet til 25 år. Der har jo været megen kritik af de alt for gunstige afskrivningsregler, især i forbindelse med begrebet bylandmænd, og der er heller ikke tvivl om, at reglerne i meget vidt omfang netop er blevet brugt til at opnå de særlige skattemæssige gevinster, der kan ligge i at bruge disse afskrivninger til skattemæssigt at nedbringe en meget stor indkomst. Der foreligger en del graverende eksempler herpå; jeg har tidligere omtalt nogle af dem. Bruger man ekstraafskrivningerne, vil en del af gevinsten dog ved senere salg komme frem til beskatning, men som regel også kun en del. Men ved afskrivning over den såkaldte restlevetid var der og er der jo ingen beskatning af det afskrevne.

Ved det forslag, der nu foreligger, og som er udarbejdet på basis af afskrivningsudvalgets betænkning, har man, synes jeg, fundet en god løsning. Forslaget går jo ud på at ophæve sondringen mellem almindelige afskrivninger og ekstraafskrivninger, helt afskaffe systemet med afskrivning for en restlevetid. Og det, der især har betydning for de problemer, som jeg her er inde på, er jo forslaget om at afskaffe adgangen til den 40 pct.s ekstraafskrivning på 4 år. Der bliver stadig adgang til en højere afskrivning i de første år efter en bygnings-erhvervelse, men nu højst 6 pct. pr. år i 10 år og derefter en årlig afskrivning på 2 pct. — dette drejer sig altså om området uden for butiksområdet.

Den samlede afskrivning over de 10 år bliver for industribygninger o. lign. den samme som nu og for landbrugsbygninger noget gunstigere end efter den gældende ordning. Men — det vil jeg gerne understrege — der er taget hensyn til kritikken derved, at den årlige afskrivning, der kan foretages i denne første periode efter erhvervelsen, bliver halveret, og derved, at denne ordning skal gælde også ved erhvervelsen af ældre bygninger og ved ombygning af sådanne bygninger.

For landbrugsbygninger indebærer forslaget i øvrigt samtidig en opfyldelse af det ønske, man har haft om at få en væsentlig kortere afskrivningsperiode end den nugæ-